

**Notat om høring af forslag til ændring af bekendtgørelse om affald
(private tilbagetagningsordninger)**

Ændringsbekendtgørelsen blev i udkast sendt i ekstern høring med e-mail af 15. november 2013 med frist for afgivelse af høringssvar den 13. december 2013.

Miljøstyrelsen har modtaget høringssvar fra følgende 16 organisationer, kommuner og virksomheder:

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:
3F, Affalds- og Ressourceindustrien (ARI), Bryggeriforeningen, Dansk Affaldsforening, DCE/ Institut for Miljøvidenskab Aarhus Universitet (DCE), Dansk Industri (DI), Danmarks Naturfredningsforening (DN), Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Erhverv (DE), Genvindingsindustrien (GI), Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Kommune (KK), Sorø Kommune, Ulandshjælp fra Folk til Folk samt Vejle Kommune.

Advokatrådet har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet.

Høring

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar. Miljøministeriets kommentarer hertil er anført i kursiv. Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar.

Generelle bemærkninger:

ARI, Bryggeriforeningen, Dansk Affaldsforening, DI, DN, DTL, DE samt GI er overordnet set positive over for frivillige ordninger, som beskrevet i udkastet.

KL ser overordnet positivt på initiativer, der bidrager til en mere cirkulær økonomi, men påpeger, at tilbagetagningsordningerne kan lede til en problematisk udvikling, hvis ordningerne bliver mere udbredte end forventet, da det kan besværliggøre borgernes affaldssortering eller udhule kommunale affaldsordninger. KL anbefaler klar information til borgerne, hvis de kan aflevere de samme affaldstyper både ved en kommunal og ved en privat løsning.

KL tilføjer, at det bør overvejes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at bryde kommunernes monopol på indsamling af affald fra private husholdninger og henviser til, at der i ressourcestrategien er nævnt investeringer i avancerede sorteringsanlæg, hvilket kræver forsyningsikkerhed.

Derudover advarer KL mod, at ordningerne kan risikere at fungere som undskyldning for ikke at indføre krav til mærkning eller materialevalg, som ville muliggøre efterfølgende central sortering fra kommunens indsamling.

KL anfører, at det bør beskrives, hvordan indsamleren skal forholde sig til affald, der ikke hører hjemme i ordningen, så fejlsorteret affald ikke belaster kommunens ordninger. Desuden foreslår KL, at kommunerne frivilligt – afhængigt af affaldstypen – kan tilbyde opstilling af materiel til tilbagetagning til private tilbagetagningsordninger.

KL er i tvivl, om både Miljøstyrelsen og kommunalbestyrelsen skal orienteres om planlagte tilbagetagningsordninger. Derudover foreslår KL, at det på Miljøstyrelsens hjemmeside bør fremgå, i hvilke kommuner aktiviteten udføres. KL finder desuden, at der skal indføres en tidsfrist på x antal dage i forhold til, at en virksomhed skal advisere om ophør af en tilbagetagningsordning.

Dansk Affaldsforening, KL og Sorø Kommune påpeger, at private ordninger kan betyde, at affaldsgebyret for husholdninger vil stige. Sorø Kommune bemærker, at private ordninger kan risikere at udhule den kommunale affaldsøkonomi og påpeger sammen med KL, at de kommunale ordninger som følge af parallelle ordninger kan blive svære at planlægge.

KK støtter forslaget, men anser det for tvivlsomt, om tilbagetagningsordninger vil fremme en mere innovativ produkt- og emballageudvikling. KL, KK og Dansk Affaldsforening foreslår en inddragelse af hhv. de berørte kommuner og brancheforeninger, herunder indsigelsesmulighed, hvis større mængder affald i de kommunale indsamlingsordninger berøres. Dansk Affaldsforening ønsker i denne sammenhæng bl.a. at drøfte mulighederne for, at kommuner samarbejder med private aktører i forbindelse med tilbagetagningsordninger. KK gør desuden opmærksom på, at hvis kommuners kontrakter med indsamlere og behandlingsanlæg, der efter forudgående udbud er blevet tildelt opgaven, ændres radikalt, kan kommunerne blive mødt med et erstatningsansvar.

Det pointeres af Dansk Affaldsforening, at et stort antal af tilbagetagningsordninger kan påvirke kommunernes muligheder for at opnå høje genanvendelsesprocenter. KL og Vejle Kommune ønsker et krav indført om, at producenter og importører, der gør brug af ordningen, skal indberette indsamlede mængder af de forskellige affaldsfraktioner på kommuneniveau, da kommunens mulighed for at dokumentere egen indsats ellers undergraves.

Dansk Affaldsforening efterspørger forslagets hjemmel i miljøbeskyttelsesloven og anbefaler derudover, at der gennemføres en evaluering af ændringsforslaget, når effekten af ressourcestrategien skal evalueres i 2016. Det efterspørgeres af Dansk Affaldsforening og KL, hvordan tilsyn med ordningen skal finde sted og af hvem.

KK og Bryggeriforeningen anbefaler, at der udarbejdes en vejledning om ordningen, der nærmere beskriver de krav, der skal opfyldes.

Bryggeriforeningen foreslår med henblik på at sikre en miljømæssig merværdi, at der skal indføres et krav om, at den indsamling, som virksomheden vil gennemføre, skal føre til en højere grad af indsamling end den nuværende indsamling (uden virksomhedens frivillige ordning). KL anfører, at det er uklart, om ordningerne udover at være rettet mod genanvendelse også gælder ved fx energiudnyttelse.

3F støtter forslaget, men gør opmærksom på, at støtten forudsætter, at det samtidig tydeliggøres, at tilbagetagelsesordningerne ikke må medføre forringelse af arbejdsmiljøet for de personer, der skal indsamle og sortere affaldet. KL påpeger ligeledes, at der kan være en hygiejnemæssig udfordring i at indsamle dagrenovation i butikkerne, og at dette kan have en indflydelse på arbejdsmiljøet.

Vejle Kommune støtter op om, at ressourcerne i affaldet skal udnyttes bedst muligt, forudsat at der er entydige regler, så utilsigtet håndtering af affaldet undgås. Det foreslås, at en anmeldelse skal vurderes med et fast interval, fx hvert 3. eller 5. år. KL foreslår, at man skal sikre, at tilbagetagningsordningerne ikke fungerer som "green wash" for producenter og importører, fx ved at indføre regler om ophør og automatisk udløb af tilbagetagningsordninger, samt kræve fornyelse af LCA'er med passende mellemrum. KL påpeger ligeledes, at det ved ophør af en ordning skal være klart, hvordan der følges op, og hvem der sørger for, at ansvaret overgives, således at affaldet fortsat bliver indsamlet.

Vejle Kommune og KL anbefaler, at ændringsbekendtgørelsen ikke gennemføres i sin nuværende form, men at der i stedet etableres en forsøgsordning med et begrænset antal af virksomheder i en begrænset tidsperiode. Vejle kommune stiller derudover en række konkrete spørgsmål til ordningerne, der til dels besvares direkte og til dels er besvaret i bemærkningerne nedenfor.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Ordningens formål:

Formålet med ændringen er at give private virksomheder mulighed for at etablere tilbagetagningsordninger for egne produkter og senere emballage fra egne produkter, når disse er blevet til affald. Hensigten er at give virksomhederne mulighed for at tage ansvar for egne produkter og emballage i hele livscyklussen og understøtte en cirkulær økonomi. Tanken er desuden at give virksomhederne incitament til en mere innovativ produkt- og emballageudvikling, der vil understøtte en helhedsorienteret tænkning. Den særskilte indsamling forventes at resultere i en øget kvalitet i affaldsbehandlingen og at give borgerne mulighed for i højere grad at agere mere grønt. De frivillige tilbagetagningsordninger kan medvirke til, at affaldsmængder flyttes fra et lavere niveau i affaldshierarkiet til et højere niveau. I princippet udelukker reguleringen ikke energiudnyttelse, men typisk vil der være tale om at flytte mængder fra forbrænding til genbrug, forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse.

Ordningernes omfang, interessentinddragelse, vejledning og evaluering:

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at ændringens anvendelsesområde samlet set ikke vil få særlig betydning for de kommunale ordninger, herunder affaldsgebyrerne, genanvendelsesprocenter og forsyningssikkerhed. Af denne grund vurderes det, at ordningerne ikke vil få indflydelse på eventuelle fremtidige krav til mærkning og materialevalg. Miljøstyrelsen ønsker en enkel og smidig ordning med begrænset sagsbehandlingstid. En inddragelse af interessenter i de konkrete sager ville forlænge sagsbehandlingstiden, hvilket efter Miljøstyrelsens vurdering ikke vil være proportionalt i forhold til forventningen om ordningernes forholdsvis begrænsede omfang.

Der vil ikke i første omgang blive udarbejdet en vejledning, men virksomheder, der har brug for yderligere informationer om ordningerne, er velkomne til at

kontakte Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen vil på baggrund af erfaringerne med de anmeldte ordninger og deres behandling overveje, om der er behov for en orientering om praksis på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Der vil ikke blive indført krav til omfanget af indsamlingen, da det ikke vil være i overensstemmelse med ordningens formål med at tage ansvar for egne produkter uanset omfanget. Anmeldelserne vil ikke i første omgang blive vurderet med et fast interval, da betingelserne løbende skal være opfyldt, og det påhviler virksomheden at gøre Miljøstyrelsen opmærksom på, hvis forudsætningerne for ordningen ændrer sig væsentligt. Miljøstyrelsen forventer dog at foretage en evaluering af ændringsforslaget efter en vis årrække for at se på behovet for evt. ændringer og justeringer.

Genanvendelsesprocenter:

Det i de private tilbagetagningsordninger genanvendelige affald vil efter bekendtgørelsesændringen tælle med som erhvervsaffald i den kommune, hvor affaldet bliver overdraget til en affaldsaktør. Det har som konsekvens, at det tages ud af husholdningsaffaldet i kommunerne og bliver til erhvervsaffald i den kommune, hvor affaldet bliver overdraget til en affaldsaktør.

De kommuner, som i dag forbrænder det pågældende affald, vil få en lidt højere genanvendelsesprocent for husholdningsaffald, mens de kommuner, der i dag genanvender det pågældende affald, vil få en lidt lavere genanvendelsesprocent for husholdningsaffald. Miljøstyrelsen forventer, at det i de første år samlet set vil være meget små mængder i forhold til de samlede mængder, og at det derfor ikke i væsentligt omfang vil ændre genanvendelsesprocenterne i de enkelte kommuner.

På sigt vil Miljøstyrelsen overveje om der behov for at kunne korrigere data i affaldsdatasystemet, så det indsamlede affald fra de private tilbagetagningsordninger tæller med som husholdningsaffald i stedet for som erhvervsaffald.

Det vil i affaldsdatasystemet være muligt manuelt at trække data om hvilke mængder, der bliver taget tilbage i relation til de private tilbagetagningsordninger.

Forslagets hjemmel:

Hjemlen til de private tilbagetagningsordninger skal findes i miljøbeskyttelseslovens § 44 (overordnet bemyndigelse) og i miljøbeskyttelseslovens § 46 a, stk. 2 (anmeldelse).

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 44, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Miljøministeren kan fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.”

Efter Miljøbeskyttelseslovens § 45 gælder der som udgangspunkt et forbud mod frivillige tilbagetagningsordninger, der konkurrerer med kommunale indsamlingsordninger. Det gælder dog ikke, hvor der i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 er fastsat regler om andet. I lovbemærkningerne til § 44 (dagældende § 43) er det anført, at ”bestemmelsen indeholder endvidere

hjemmel for ministeren til at fastsætte særlige indsamlingsordninger til supplerende af reglerne om kommunale indsamlingsordninger i § 45”.

Tilsyn:

Det vil være Miljøstyrelsen, der skal føre tilsyn med, at reglerne bliver overholdt. Det følger af affaldsbekendtgørelsens § 92, stk. 2, at når Miljøstyrelsen træffer afgørelse efter affaldsbekendtgørelsen, er det Miljøstyrelsen, der fører tilsyn med overholdelsen af disse afgørelser. For så vidt angår tilsyn med anmeldte ordninger, vil der blive tale om et ad hoc skrivebordstilsyn, baseret på de årlige indberetninger samt evt. klager. For så vidt angår tilsyn med ulovlige ordninger, vil det blive baseret på anmeldelser og stikprøvekontrol.

Arbejds miljø:

Der er med muligheden for at etablere private tilbagetagningsordninger ikke tåltændt ændringer i regler om arbejdsmiljøet for de personer, der skal indsamle og sortere affaldet.

Offentlig-private samarbejder:

Da anvendelsesområdet er forholdsvis snævert, har mulighederne for offentlig-private samarbejder ikke været drøftet på forhånd. Ændringen af affaldsbekendtgørelsen ændrer ikke på reglerne om kommunernes varetagelse af opgaver. Da de private tilbagetagningsordninger er frivillige både for virksomhederne at etablere og for borgerne at benytte, ændrer de ikke på kommunernes muligheder for at indsamle fraktioner, som også indsamles via private tilbagetagningsordninger, men skal blot ses som et supplement. Kommunerne har mulighed for frivilligt at tillade opstilling af materiel til tilbagetagning til private tilbagetagningsordninger på fx genbrugspladser.

Indsamlet affald, der er fejlsorteret, vil være erhvervsaffald, og vil således ikke belaste kommunernes ordninger. Da de private ordninger ikke erstatter de kommunale, men blot er et muligt supplement, vurderes der ikke at være behov for overdragelse af ansvaret for indsamling ved ophør af en ordning. Der vurderes ej heller at være behov for ændring af regulativerne, da disse kun vedrører de kommunale ordninger.

Orientering om tilbagetagningsordninger:

Både Miljøstyrelsen og kommunalbestyrelsen skal forud for etableringen af en ordning orienteres om denne. Det vil blive muligt at se på Miljøstyrelsens hjemmeside, om en given ordning er landsdækkende, men ikke i hvilke kommuner, der er etableret private tilbagetagningsordninger. Det skyldes, at ordningernes omfang ofte ikke vil være begrænset til de kommuner, i hvilke ordningerne er etablerede. Der vil i første omgang ikke blive indført en tidsfrist for orientering om ophør af en tilbagetagningsordning.

Bemærkninger til anvendelsesområdet:

DE og GI anfører, at kravet om, at man kun må tage affald tilbage fra egne produkter og emballager, begrænser virksomhedernes mulighed for at indsamle større mængder affald til genanvendelse. DE og GI foreslår derfor at tilføje en dispensationsmulighed, så en virksomhed kan få tilladelse til at indsamle affald, der går ud over egne produkter og emballager. Hertil foreslås et kriterium som ”når det er svært at skelne mellem egne og andres varer”.

Også ARI påpeger, at den isolerede tilbagetagning af egne produkter kan være problematisk for produkter, som er svært genkendelige fra andre produkter af samme art, og foreslår, at der alene sker håndhævelse i de tilfælde, hvor virksomhedernes informationsmaterialer og øvrige oplysninger til forbrugerne om tilbagetagningsordningen direkte opfordrer til indsamlingen af andre virksomheders produkter.

Bryggeriforeningen foreslår i udkastets § 63 b, nr. 1, at tilføje en henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 9 for at tydeliggøre, at en frivillig tilbagetagningsordning ikke kan omfatte emballage til øl og læskedrikke m.m., da disse er omfattet af en obligatorisk pant- og returordning. Bryggeriforeningen anbefaler desuden, at det fx i høringsnotatet præciseres, at bryggerier og tapperier ikke skal foretage anmeldelse af deres indsamlings- og genbrugsordninger af fx kasser, flasker, bakker, og fadølsankre, som ikke er omfattet af pantbekendtgørelsen, men at de fortsat kan gøre dette uden anmeldelse.

Sorø Kommune ønsker en tydeliggørelse af termen ”emballage fra produktet” i § 63 a og anbefaler, at emballage generelt skal undtages fra ordningernes anvendelsesområde.

Vejle Kommune spørger, hvilke typer af produkter, der kan omfattes af ordningerne, og om der både kan etableres nationale, regionale og lokale ordninger. KL spørger, om nogle tilbagetagningsordninger ikke kræver anmeldelse, og om virksomheder, der ikke ønsker at bekoste en LCA, kan indsamle lokalt uden en anmeldelse.

Udlandshjælp fra Folk til Folk stiller spørgsmålstejn ved, hvilken betydning ændringen får for områder, hvor indsamlinger ikke er drevet af kommunerne, men fx af hjælpeorganisationer, som tilfældet er med indsamling af brugt tøj. Herunder ønskes svar på, om hjælpeorganisationer skal kunne dokumentere, hvad der sker med tøjet, og hvilken miljøeffekt, det har.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Ordningerne er begrænset til tilbagetagning og behandling af husholdningsaffald. Husholdningsaffald defineres i affaldsbekendtgørelsen som ”Affald, som er frembragt af husholdninger, herunder dagrenovation, haveaffald, storskrald, kildesorterede affaldsfraktioner og jord fra husholdninger”. Der er mange produkter (og senere emballager fra disse produkter) som man kan forestille sig falde ind under ordningerne. Produkter kan f.eks. være kuglepenne, kaffekapsler, tøj, møbler, gryder og pander, sengetøj og håndklæder, haveredskaber. Emballager kan f.eks. være shampoo-flasker, papkasser og metaldåser til kaffe. Det er intentionen, at ordningerne også skal kunne gælde emballageaffald efter notifikation efter emballagedirektivet, og det er således kun af tekniske årsager, at emballage ikke er med i første ombæring. Emballageaffald er jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 20 defineret i bekendtgørelse nr. 1049 af 10. november 2011 om visse krav til emballager (§ 3, nr. 2 og 3 samt bilag 1).

For at sikre sammenhæng med formålet om at forbedre egne produkter, er det kun egne produkter og senere emballage fra produkterne, der må tilbagetages. Dette valg er truffet for at sikre en sammenhæng med formålet om at forbedre netop egne produkter. Det vil dog være muligt at indgå aftale med andre producenter om også at tilbagetage deres produkter. Aluminiumskaffekapsler vil fx kunne tilbagetages af producenter, importører eller forhandlere, hvis der er

tale om egne kapsler, hvorimod kapsler fra andre producenter m.v. kun vil kunne tilbagetages i en sådan ordning, hvis der er indgået en aftale med de andre producenter m.v.

Angående håndhævelse må det afhænge af en konkret vurdering, om en virksomhed har til hensigt at overtræde reglerne. Herunder vil der bl.a. blive lagt vægt på virksomhedens bestræbelser på at begrænse indsamlingen til egne produkter og emballager, herunder informationsmateriale og oplysninger til forbrugerne om tilbagetagningsordningens omfang.

Ændringens anvendelsesområde omfatter udelukkende produkter og emballage, der er blevet til affald. Funktionsdygtigt tøj, der kan genbruges, kan efter styrelsens vurdering ikke karakteriseres som affald. Genbrugeligt tøj falder derfor uden for anvendelsesområdet og bliver ikke berørt af ændringen.

Bryggerier og tapperier skal, som tilfældet er nu, heller ikke efter ændringen foretage anmeldelse af deres indsamlings- og genbrugsordninger af fx kasser, flasker, bakker og fadølsankre, som ikke er omfattet af pantbekendtgørelsen, da det ikke er affald. Der er i § 63 b, nr. 1, tilføjet en henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 9 for at tydeliggøre, at en frivillig tilbagetagningsordning ikke kan omfatte emballage til øl og læskedrikke m.m., da disse er omfattet af en obligatorisk pant- og returordning.

Ændringen åbner mulighed for at etablere nationale private tilbagetagningsordninger, men der stilles ikke krav til den konkrete ordnings geografiske omfang eller til indsamlingsmængder. Det antages, at en virksomhed fortsat som hidtil kan indsamle på kommunens område efter konkret aftale med den pågældende kommunalbestyrelse. Udover denne undtagelse, vil alle private tilbagetagningsordninger kræve anmeldelse.

Bemærkninger til livscyklusscreeningen:

ARI, DE, DI samt GI gør opmærksomme på, at dokumentationskravene til ordningernes miljøbelastning er for byrdefulde og modvirker virksomhedernes incitament til at gøre brug af sådanne ordninger (i høringsudkastet var der tale om et krav om en livscyklusvurdering). ARI er af den opfattelse, at der alene skal fremlægges dokumentation for de påståede miljømæssige forbedringer eller foreslår alternativt et krav om en LCA-screening eller en formodningsregel om, at en behandlingsform, som ligger højere i affaldshierarkiet er ensbetydende med et bedre miljømæssigt resultat, hvorfor yderligere dokumentation ikke er påkrævet i disse tilfælde. DE foreslår, at dokumentationskravene formuleres blødere og henviser til Forbrugerombudsmandens vejledning om brug af miljømæssige og etiske påstande m.v. i markedsføringen.

KK finder sammenligningsgrundlaget til de nationale regler, herunder LCA'en, utilstrækkeligt og henviser til, at regelsættet ikke indeholder krav om løbende opdatering eller evaluering af miljøvurderingen for den private ordning. Ifølge KL bør det være klart, at ordningerne skal være bedre end eventuelle kommunale regler, som måtte sigte højere end de nationale regler. Det er ifølge KK u hensigtsmæssigt, at ordningerne ikke er tidsbegrænsede, og KK efterlyser krav om tilsyn med ordningerne. Derudover bør der ifølge KK være krav om tilpasning af den miljømæssige målsætning for de private ordninger i det omfang, der udvikles behandlingsformer, der kan forbedre det samlede miljømæssige resultat. KK gør opmærksom på, at hvis der med de nationale regler henvises til en

gennemsnitsstandard, vil der være risiko for, at man i nogle kommuner må acceptere frivillige ordninger, der reelt er miljømæssigt dårligere end kommunens egne ordninger.

KL foreslår, at der bør være overvejelser om, at afhentning skal ske i forbindelse med levering med henblik på at mindske CO₂-udledning fra biler. Ligeledes ønsker KL klarlagt, hvor gamle LCA'er må være, og om udenlandske LCA'er må anvendes.

DN ønsker, at LCA skal udføres efter en standard, da det signalerer seriøst arbejde med dokumentation af miljøfordele. Ifølge DN bør virksomheden etableres og drives i overensstemmelse med kravene i EMAS eller ISO 14001 Miljøledelse, ligesom tab bør imødegås ved at lave et kædeansvar. Derfor ønsker DN tilføjet krav om EMAS eller ISO 14001 i bestemmelserne § 63 a, stk. 2 og stk. 3, samt i § 63 b.

DCE finder en LCA problematisk som redskab til vurdering af miljøkonsekvenser, da der hermed ikke gives oplysninger om mikroforureningskomponenter i affaldsstrømmene, og mener, at en LCA skal suppleres med kvantitative langsigtede ressource- og risikovurderinger, som er i stand til at beregne positive såvel som negative effekter over tid og rum. DCE efterlyser mere specifikke kvalitetskrav til ordningerne og spørger, hvordan det samlede miljømæssige resultat vurderes, når der er flere modstridende miljøkonsekvenser. Desuden efterspørges en velfærdsøkonomisk vurdering. End-of-waste kriterier foreslås inddraget, og DCE anbefaler, at der indføres kvalitetskontrol af fremtidens ressourcestrømme.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

På baggrund af høringssvarene er LCA-kravet blevet modificeret således, at det nu ifølge udkastets § 63 c, stk. 3, er et krav, at virksomheden, der ønsker at oprette en privat tilbagetagingsordning, skal kunne fremvise en livscyklusscreening udarbejdet i henhold til kravene i bilag 12, dvs. efter principperne i gældende standarder for livscyklusvurdering, ISO 14040 og 14044. Minimumskravene fremgår ligeledes af bilag 12. Virksomhederne skal dokumentere, at de kan affaldsbehandle lige så godt eller bedre end håndteringen af det pågældende affald i henhold til de til enhver tid gældende nationale regler. Eventuel afhentning af affald og den dermed udledte CO₂ vil være en del af den samlede vurdering af miljøpåvirkningen. Miljøstyrelsen finder ikke, at de af DE foreslåede dokumentationskrav er tilstrækkelige til at sikre en miljømæssig forsvarlig håndtering.

Det er muligt at anvende udenlandske LCA'er, hvis de kan udgøre et tilstrækkeligt sammenligningsgrundlag til danske forhold. Det må dog være genstand for en konkret vurdering, om en udenlandsk eller en gammel LCA er tilstrækkelig i forhold til en given anmeldelse.

Ordningerne skal holdes op mod nationale krav til indsamling og behandling og ikke den faktuelle indsamling og behandling, som kan være forskellig fra kommune til kommune.

Som det ses af ovenstående gengivelse af høringssvar, er der modstridende interesser forbundet med kravene til de private tilbagetagingsordninger. Der er med udkastet forsøgt taget hensyn til ønsket om at kunne etablere private, konkurrerende ordninger men inden for en miljømæssig forsvarlig ramme.